

● Přísudek - ptáme se: CO DĚLA?!

- dělíme: ① SLOVESNÝ - tvoří ho sloveso

př: Osa píše úlohy.
Jan bude hrát hejky.

② JMENNÝ - bez SPONŮ

SE SPONOU

- tvoří ho SPONA + jméno
↓
BYT, BÝVAT podst. jm.
STÁT SE, STÁVAT SE přd. jm.

př: Eva se stala lékařkou
↑ SPONA jméno (podst.)

Podzim bývá deštivý.
↑ SPONA jméno (přd.)

■ W přísudková - vyjadřuje JMENNOU část přísudku
větý řídicí

(v ní je SPONA = být, bývat
stát se, stávat se)

- spojovací výrazy: KDO, JAKÝ
JAK, JAKO

VH → př: Krajina kolem Sobáň je + jako
W-přísudková by ji vymaloval.
Obliba byla, jako by ji vymal.
W-přísudková
SPONA

- na přísudkové věty někdy odkazují UKAZOVACÍ
ZAJÍMEJKA: TEN, TAKOVÝ
SPONA

VH → př: Josef Dobrovský byl z těch kdo
W-přísudková sází myšlenky národného obrození
Alena není slabová, jak ji popisuješ.
W-přísudková
SPONA

* v případě nebo VJ je lepší všimnout si znamení
jako: VH nemá smyslný přísudek
VH obsahuje sponové sloveso (BYT, STAT SE)
(možné také VH končí ukaz. zájmenem)
spojovací výrazy (KDO, JAKÝ, JAK, JAKO)
- zde VZOPEC K ROZPOZNÁNÍ druhu VJ nepomůže

PŘÍSLOVEČNÁ URČENÍ

místní - ptáme se: **KDE? KAM?** (KUDY, ODKUD?)

→ závisí na slovese (někdy i přid. jméně / příslovce)

^{POH}
př: Šli jsme do lesa.
Vrátili se z výletu. ^{POH}
^{POH}
Tam to není.

! pokud si nebudete jisti, zda se jedná o předmět
či příslovečné určení → vždy vyhraje PU!

př: Šli do lesa.
Šli do KOGO, ČEHO?
~~PT (z.p.)~~
PUH vyhrává!

(příslovečná)
W místní - ptáme se: **KDE? KAM?** (KUDY, ODKUD)

^{VH}
př: Byl všude, ^{VH} kde se něco dělo. ^{VH} ^{VH} ^{VH}
Běžel tam, ^{VH} odkud byl slyšet pláč.

vědní vzorce: ^{VH} BYL VŠUDE + **KDE** ?
→ ^{VH} ^{VH} ^{VH} KDE SE NĚCO DĚLO. ^{POH}

W místní

časce - ptáme se: **KDY?** (ODKDY, DOKDY, JAK DLOUHO?)
PŮC

př: Brzy budu hotov.
PŮC

Zavolají zbrna. PřC

Film začne za chvíli.
PŮC

Od pondělí bude chodit do práce.

! OPĚT: pokud váháte mezi Pt a PU vždy vyhrajte PŘÍSLOVĚČNÉ URČENÍ!

* NEZAPOMĚŇTE, že předložky patří k podst. jm.!

Sabze jsou současně větného členu
PŮC

př: ZA chvíli, OD pondělí!

(příslovně)

W časova - ptáme se: **KDY?** (ODKDY, DOKDY, JAK DLOUHO?)
PŮC

př: Budu čekat, dokud nezavolaš.
VH, VŮC, VŮC

Ušpiním se, když jím.
VH, VŮC, VŮC

Přijď za mnou, až doberneš.
VH, VŮC, VŮC

užší vzorce: **BUDU ČEKAT + DOKDY** → PŮC
→ **DOKUD NEZAVOLAŠ.** → PŮC

VŮC časova

● způsobu - ptáme se: JAK? (JAKÝM ZPŮSOBEM?)

Př: Práce mu šla rychle / od ruky.
Pěchle opravil celou zed.
Pracoval zadarmo.
Zpíval jako slavík.

! OPĚT: vždy nad Pě vyhrává PU!

(přídavně)

W způsobů - ptáme se: JAK? (JAKÝM ZPŮSOBEM?)

př: Dělal do (já) nejlepší doveď.
Jonáš křičel (já) by ho na nože brali.
Jak se do kesa vda, tak se z kesa ozývá.
Snažila se do uvařit tak, aby do všem chutnalo.

užití vzorce: DĚLAL TO + JAK?

→ JAK NEJLEPĚ DOVEDL.
→ POUZ
↓

W způsobů

● mírý - ptáme se: JAK HOC? (DO JAKÉ MÍRY?)

př: Šel na do neravné zehydra.
Velice jí do slušelo.
Byl do nobyčejně krásný den.
Zavodník byl uplne výčet pán.

! OPĚT: PU vyhra nad PT !

W měrová' - ptáme se: JAK HOC? (DO JAKÉ MÍRY?)

př: Řeka se rozvodnila odlil, že zapla-
vila cele údolí.
Barbiča mi vědycky dava sladkosti,
Nasbval mě sa, že jsem mu vrazil
facu.

vůdčí vzorce: ŘEKA SE ROZVODNILA TOLIK + JAK HOC?
→ ŽE ZAPLAVILA CELE ÚDOLÍ

↓
P
↓
W měrová'